

Dr hab. Anna Kulma, prof.UWr.

Anna Kulma uzyskała stopień doktora biochemii na Uniwersytecie Wrocławskim w 1999 roku badając wpływ białek 14-3-3 i ARF na metabolizm ziemniaków. Później dołączyła do laboratorium Carol MacKintosh w MRC Protein Phosphorylation Unit (Dundee, Szkocja) na okres 3 lat, jako post-doc zajmując się głównie udziałem białek 14-3-3 w przekazywaniu sygnałów i metabolizmie cukrów. Następnie powróciła do Zakładu Biochemii Genetycznej na Wydziale Biotechnologii UWr. pracując głównie nad metabolitami drgorzędowymi roślin uprawnych.

W 2016 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego w dziedzinie biotechnologii za pracę nad biotechnologiczną poprawą odporności lnu na patogeny. Jej inne doświadczenie zawodowe obejmuje: 3-miesięczny staż w Instytucie Jacques'a Monoda w Paryżu, 3 miesięczny staż w Instytucie Leibniz'a Biochemii Roślin (Halle, Niemcy), zatrudnienie we Wrocławskim Centrum Badań EIT+ w projekcie badawczym przez okres 30 miesięcy oraz krótkie wizyty w Instytucie Fizjologii Roślin Max'a Plancka (Golm, Niemcy) oraz Instytucie Włókien Floemowych Chińskiej Akademii Nauk (Changsha, Chiny) w ramach współpracy międzyinstytutowej. Od 2016 roku pełni funkcję kierownika Zakładu Biochemii Genetycznej.

Ma doświadczenie naukowe w zakresie biologii molekularnej, w tym izolacji i analizy ekspresji genów, ekspresji i analizy białek, transformacji roślin, hodowli roślin *in vitro*, identyfikacji metabolitów ze szczególnym uwzględnieniem analizy LC-MS. Jej zainteresowania naukowe dotyczą manipulacji genetycznych roślin uprawnych w celu poprawy ich właściwości, a jej praca koncentruje się na manipulacji szlakami metabolitów wtórnych (w szczególności fenylopropanoidów i terpenoidów) w lnie w celu zwiększenia odporności roślin na patogeny oraz możliwości biomedycznego zastosowania produktów otrzymywanych z lnu.

W ostatnich latach jej badania koncentrują się na roli cząsteczek powstających w wyniku rozpadu karotenoidów między innymi związków lotnych oraz hormonów (ABA, strigolaktyny) w interakcjach lnu z patogenami. Była liderem w 5 projektach naukowych oraz głównym wykonawcą w kilku kolejnych. Jest współautorką ponad 80 prac naukowych cytowanych ponad 2000 razy (IH 23) Pełna lista publikacji: <https://orcid.org/0000-0002-5073-901X> lub: https://scholar.google.pl/citations?hl=pl&user=bA82bVAAAAAJ&view_op=list_works&sortby=pubdate